

Σερρών Θεολόγος: «Η ορθόδοξη πίστη δεν αποτελεί ιδεολόγημα, αλλά βίωμα, μαρτυρία και ζωή»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Στον εορτάζοντα ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Τερπνής, όπου, από της παρελθούσης Τετάρτης 23 Οκτωβρίου 2024, ευρίσκεται προς προσκύνηση και κοινό συνεορτασμό μετά της ιεράς μνήμης του Αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του μυροβλύτου, η σεβασμία και θαυματουργός εικόνα της Αγίας Τριάδος, από την ομώνυμη Μονή της κωμοπόλεως της Τούμπας της Ιεράς Μητροπόλεως Ζιχνών και Νευροκοπίου, χοροστάτησε, εχθές Παρασκευή 25 Οκτωβρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης [κ. Θεολόγος](#).

Του ιεροψαλτικού καλλικελάδου χορού προίστατο ιεροπρεπώς, ο άρχων Πρωτοψάλτης του ιερού Ναού «Παναγίας Δεξιιάς» Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Χαλκιάς.

Προ της απολύσεως της ιεράς ακολουθίας του Εσπερινού, στην οποία συμμετείχαν συμπροσευχητικώς οι Βουλευτές του Νομού Σερρών κ. κ. Αν. Χατζηβασιλείου και Θ. Λεονταρίδης, η Δήμαρχος Βισαλτίας κ. Ευαν. Πλιάκου, ο πρώην Δήμαρχος κ. Αθ. Μασλαρινός και μέγα πλήθος φιλέορτων πιστών, ο Σεβ. κ. Θεολόγος, εσημείωσε, στο χριστοκεντρικό και εποικοδομητικό κήρυγμά του, μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Μας αξίωσε, αγαπητοί μου αδελφοί, το έλεος του αγίου Θεού, να συναχθούμε και πάλιν στον Πανάγιο Οίκο Του, στην ευχαριστιακή αυτή εσπερινή Σύναξη της Εκκλησίας μας, προκειμένου να τιμήσουμε την ιερά μνήμη του Αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του μυροβλύτου.

Με την συμμετοχή μας σε κάθε λειτουργική Σύναξη, που έχει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ευχαριστίας, της δοξολογίας και της θερμουργού ικεσίας προς τον μόνον, αληθινό Θεό, αποκτούμε εμπειρία παραδείσιας θεοκοινωνίας, για την οποία, ηγωνίσθησαν έως αίματος, με ταπεινό, αλλά και σταθερό βηματισμό οι μάρτυρες της Εκκλησίας μας, ως ο σήμερον και αύριο, λαμπρώς εορταζόμενος μεγαλομάρτυς Δημήτριος, ο αριστέας, αλλά και μυσταγωγικός κήρυξ και διδάσκαλος της αμωμήτου πίστεώς μας, ο οποίος αποτελεί πρότυπο ζωής για όλους μας.

Οι άγιοι της πίστεώς μας, χωρίς να χάσουν τον οικουμενικό τους χαρακτήρα, ως γεννήματα της κοινής μητέρας μας Εκκλησίας, είναι και φιλοπόλιδες και φιλοπάτριδες, σκεπάζουν και προστατεύουν τους τόπους καταγωγής τους και δέονται αενάως προς τον Κύριον. Έχοντας λοιπόν ένα τέτοιο πάμφωτο νέφος μαρτύρων, ας τρέχουμε με υπομονή στον αγώνα μας έχοντας καρδιά και νου πάντοτε στραμμένα στον Σωτήρα μας Χριστό.

Η ακλόνητος και ζέουσα πίστις στον ένα και μοναδικό Θεό, Παντοκράτορα, Δημιουργό και Πατέρα, η απόλυτος υπακοή στον Ευαγγελικό λόγο, ο συνεχής πνευματικός αγώνας, παρά τις εξωτερικές αντίξοες συνθήκες και το αντίθεο περιβάλλον στο οποίο ζούσαν, το φιλόανθρωπο και εκκλησιαστικό ήθος και χαρακτήρας, αποτελούσαν τον κανόνα της ζωής των αγίων της Εκκλησίας μας. Οι άγιοι, ως πνευματικές οχυρώσεις, αφενός μεν, μας προφυλάσσουν από τις επιθέσεις του διαβόλου, αφετέρου δε, μας δείχνουν με σαφήνεια, ως παθόντες και μαθόντες, τα θεία, τον δρόμο προς την σωτηρία μας.

Με την δύναμη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που ενεργούσε μέσα τους,

καταθέτουν στον κόσμο αυθεντικώς και χθες και σήμερα και έως της συντελείας του κόσμου, την μαρτυρία της πίστεως, όχι ως ιδεολόγημα, αλλά ως βίωμα, μαρτυρία και ζωή, που ζωογονεί, φωτίζει, αγιάζει και ισχυροποιεί τον άνθρωπο. Με την δύναμη αυτής της πίστεως στον Σωτήρα Ιησού Χριστό, αφήφησαν και τον ίδιο τον θάνατο.

Εστάθησαν αγέρωχοι ενώπιον των τυράννων, άφοβοι και ατρόμητοι ενώπιον του μαρτυρίου, δια του οποίου, ενώθησαν αιωνίως με τον γλυκύτατο Νυμφίο τους Ιησού Χριστό.

Οι άγιοι της Εκκλησίας μας ηγάπησαν με φλογερή καρδιά τον Θεόν, αλλά και τον συνάνθρωπο, θυσιάσαντες ελευθέρως και εκ θείας αγάπης κινούμενοι, πρωτίστως τις ανθρώπινες ατέλειές τους για χάριν της θεώσεώς τους. Το ακέραιο και φιλόανθρωπο ήθος τους, κατά μίμηση του παντελεήμονος Θεού, ήταν το στοιχείο που χαρακτήριζε την ζωή των αγίων της πίστεώς μας. Αυτή η αγάπη, αγκάλιαζε τους πάντες, ακόμη και αυτούς τους διώκτες τους, υπέρ των οποίων εκτενώσ προσευχόταν. Η αμετάπτωτη αγάπη των αγίων για τον πλησίον τους, κατ' εφαρμογή της Ευαγγελικής εντολής, φανερώνεται και πιστοποιείται και μέσα από τις συνεχείς θαυματουργίες τους και όσο ζούσαν, αλλά και μετά την μακαρία κοίμησή τους».

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος προσέφερε, μετά του σχετικού ιεροσφραγίστου Αρχιερατικού Γράμματος, κατ' ιδίαν φιλοτιμία και προαίρεση, αποτμήματα εκ των ιερών λειψάνων των Αγίων ενδόξων οσιάθλων Πατέρων της ιεράς Λαύρας του Αγίου Σάββα Ιεροσολύμων και του Αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Βικεντίου, ως μόνιμα σημεία ευλογίας και αγιασμού των πιστών. Αξίζει να σημειωθεί, ότι, τα χαριτόβρυτα αυτά ιερά λείψανα, αποτελούν πλέον, όπως χαρακτηριστικώς εσημείωσε ο Σεβασμιώτατος, τιμαλφέστατα πνευματικά θησαυρίσματα της ευλογημένης ενορίας της Τερπνής, μόνιμες και απτές πηγές αγιασμού, δοχεία χωρητικά και παρεκτικά της αγιάζουσας και σώζουσας τον άνθρωπο, θείας χάριτος.

Ο Σεβασμιώτατος, τέλος, επαίνεσε τον φιλότιμο και εργατικό εφημέριο της ενορίας Αγίου Δημητρίου Τερπνής, αιδεσιμολ. Σταυρ. Οικονόμο π. Δημήτριο Μεργιανιώτη, ο οποίος, μαζί με τους καλούς του συνεργάτες, εργάζεται φιλοπόνως και αποδοτικώς, προς δόξαν Θεού, χαρά της Εκκλησίας μας και πνευματική προκοπή των πιστών της ως είρηται φιλοπροόδου ενορίας, επικαλέσθηκε δε πατρικώς την κραταιά προστασία και σκέπη του Αγίου Δημητρίου και πάντων των αγίων στον ευλαβή λαό του Θεού για την ιδιαιτέρως συγκινητική και πάνδημη συμμετοχή του και στην εφετεινή πανήγυρη.

